

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17772/2024
06.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Мирјане Андријашевић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиља малолетне АА и малолетне ББ, чији је законски заступник мајка ВВ из ..., а чији је пуномоћник Јована Мемаровић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Александар Лисавац, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 101/24 од 07.03.2024. године, у седници одржаној дана 06.09.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 101/24 од 07.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 1691/22 од 13.09.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев малолетних тужиља и обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетне тужиље АА плаћа месечно 15.000,00 динара, а за издржавање малолетне ББ плаћа месечно износ од 15.000,00 динара, односно укупно месечно за оба детета 30.000,00 динара почев од 01.07.2019. године, као дана подношења тужбе за убудуће, док за то постоје законски услови од 01. до 05. у месецу за текући месец, а којом пресудом се мења пресуда Првог основног суда у Београду П2 1406/17 од 26.12.2018. године у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев малолетних тужиља у коме су тражили да се обавезе тужени да на име доприноса за издржавање малолетних тужиља плаћа преко досуђеног износа од укупно 30.000,00 динара до траженог износа од укупно 35.000,00 динара за разлику од 5.000,00 динара, као неоснован. Ставом трећим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 101/24 од 07.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П2 1691/22 од 13.09.2023. године у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. и 403. став 2. тачка 2. Закона парничном поступку - ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23) и члана 202. Породичног закона, Врховни суд је оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У ревизији тужени указује на битне повреде поступка које су учињене пред првостепеним судом, што не може бити ревизијски разлог у смислу одредбе члана 407. Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, претходном пресудом Првог основног суда у Београду П2 1406/17 од 26.12.2018. године обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетне ББ и малолетне АА плаћа по 7.500,00 динара за свако дете, укупно 15.000,00 динара сваког 01. до 05. у месецу за текући месец почев од дана пресуђења 26.12.2018. године па убудуће док за то постоје законски разлози. У време доношења претходне одлуке ББ је имала 9 година, а АА 6 година. У тренутку подношења тужбе у овој парници за измену одлуке о издржавању малолетна ББ има 10 година, а малолетна АА 7 година, док актуелно у време пресуђења у овој парници ББ има 14 година, а АА 11 година. У време доношења претходне одлуке ББ је похађала трећи разред основне школе, док је АА била предшколац, а актуелно ББ похађа осми разред основне школе, а АА шести разред. Обе девојчице иду у шести разред Основне музичке школе, а од доношења претходне одлуке о издржавању до пресуђења у овој парници протекло је скоро пет година. Малолетне тужиље живе у домаћинству са мајком у стану мајчиног оца површине 44 м², за који укупне режије износе 8.000,00 до 15.000,00 динара, зависно од годишњег доба, а што по броју чланова породичног домаћинства износи 3.000,00 динара до 5.000,00 динара просечно 4.000,00 динара. Трошкови за мобилне телефоне малолетних тужила и законске заступнице су укупно 4.500,00 динара, што месечно за сваку тужиљу износи по 1.500,00 динара. Трошкови исхране и хигијене месечно износе 25.000,00 динара, што по члану домаћинства износи 8.300,00 динара. Трошкови на име обуће и одеће по детету за једну сезону износе 30.000,00 динара, при чему постоје додатни трошкови за гардеробу које малолетне тужиље носе приликом наступа у износу од 8.000,00 динара. Малолетна ББ и малолетна АА иду у Основну музичку школу где се учбеници крећу око 1.500,00 динара по предмету, копије нота коштају 1.000,00 динара за оба детета, а АА има половну виолину, док ББ користи школску виолину, што на годишњем нивоу кошта 6.000,00 динара. Током године троше се жице за виолину при чему свака промена по три сета кошта 2.600,00 динара, хабају се и кутије за ношење инструмената и каишеви, чија је поправка на годишњем нивоу 2.000,00 динара. Користе нотне свеске за сваки предмет, једна свеска кошта 150,00 динара. За оркестар користе укоричене свеске које се праве у школи и коштају 1.000,00 динара по детету на годишњем нивоу. Школски прибор на почетку школске године плаћен је око 35.000,00 динара за оба детета, ужину за школу им спрема мајка или им даје по 200,00 динара дневно. Тужиље добијају по 1.200,00 динара када иду негде са друштвом. Претходне године су са мајком биле на рекреативној настави која је плаћена 40.000,00 динара. Малолетна ББ је била на

екскурзији у Нишу и за то је плаћено 25.000,00 динара, а малолетна АА је ишла на излет и за то је плаћено 4.000,00 динара. Потребне деце процењене су на износ од по 40.000,00 динара.

Промениле су се и околности на страни туженог, с обзиром на то да је у време доношења претходне одлуке о издржавању он имао 44 године, сада има 49 година и даље је запослен у истој фирми у власништву свог брата од ујака, с тим што је фирма променила делатност и актуелно се бави пословима ..., као и пословима ... . Током 2018. године остваривао је месечну зараду 50.000,00 динара, а актуелно остварује пријављену месечну зараду 52.000,00 динара. Радно је способан, а током 2019. године од стране послодавца имао је и друге уплате, просечно месечно укупно око 135.000,00 до 155.000,00 динара, које су актуелно престале. Једини бенефит који тужилац има је коришћење службеног аутомобила у приватне сврхе, а регистрација и гориво, као и сервис су на трошак фирме, док тужени плаћа трошкове паркинга. За трошкове исхране и козметику месечно потроши 14.000,00 динара. Има и кућног љубимца пса за кога месечно потроши 5.000,00 до 7.000,00 динара. Кредитно је задужен кредитом у износу од 60.000,00 динара са месечном ратом од 5.000,00 динара и роком отплате 13 месеци. Кредит је подигнут октобра 2022. године како би купио зимску гардеробу. Релативно је здрав, живи у породичној кући на ... од око 100 м², са својом мајком која је пензионер и у кући се налази фирма у којој је запослен, чији је власник и директор његов брат од ујака. Трошкови око куће сnose мајка и он, а мајка је пензионер и остварује пензију од 20.000,00 динара. Трошкове режија деле, и то за утрошену електричну енергију 7.000,00 динара, греју се на гас, у летњем периоду плаћају 1.500,00 до 2.000,00 динара, а током зиме рачун буде 20.000,00 до 30.000,00 динара. Интернет плаћају 2.600,00 динара, рачун за мобилни телефон за њега и мајку укупно 4.500,00 динара, инфостан је око 2.000,00 динара, није ишао на летовање ни на зимовање. Месечна режија за кућу у којој тужени живи плаћа 18.000,00 динара до 46.000,00 динара у зависности од годишњег доба, а што према броју чланова породичног домаћинства износи 9.000,00 динара до 23.000,00 динара.

Мајка малолетних тужилаца запослена је у хуманитарној организацији „ДД“, ради као асистент у настави деце са посебним потребама и тај посао је радила и 2018. године, а њена зарада је сада мања него 2018. године и исплаћује се испод законског минимума и износи 33.000,00 до 44.000,00 динара у зависности од броја радних дана, а неколико година уназад, у неком тренутку 2018. године почела је да држи приватне часове једном детету и тако оствари додатни приход од око 100 евра месечно. Не поседује непокретности, као ни аутомобил. Није кредитно задужена, али има дозвољен минус на рачуну. Помажу јој родитељи, али не новчано већ у намирницама.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су у складу са чланом 164, 8. став 1, 154. став 1. и 160. Породичног закона оценили да су се од доношења претходне одлуке 26.12.2018. године промениле околности од значаја за одлуку о висини доприноса туженог за издржавање малолетних тужилаца.

По становишту Врховног суда другостепени суд је правилно применио материјално право.

Одредбом члана 164. Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Одредбом члана 160. став 1. Породичног закона прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Ставом 3. је прописано да могућности дужника издржавања зависе од њихових прихода, могућности за запослење, стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица и других околности од значаја за одређивање издржавања.

По оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови оценили да су се на страни малолетних тужила промениле околности на основу којих је донета претходна одлука о висини издржавања, и то тако што су се њихове потребе повећале с обзиром на то да су старије и обе иду у школу, да похађање старијих разреда школе изискује веће трошкове, а њихова мајка, која врши родитељско право и даље не остварује примања која могу да подмире све њихове потребе. Ово пре свега што у ранијем поступку обавеза издржавања је утврђена на основу споразума странака и није резултат у поступку реално утврђених чињеница. Судови су правилно утврдили да су потребе малолетних тужила у погледу издржавања по 40.000,00 динара месечно, а да је тужени у могућности да подмири мање од половине месечних потреба деце у погледу издржавања, односно по 15.000,00 динара за свако дете.

Неосновани су наводи у ревизији туженог да су његове могућности да пружа издржавање у односу на претходну одлуку којом је обавезан да на име издржавања плаћа по 7.500,00 динара месечно исте, јер је радно способан, има 49 година, здрав је и у тој ситуацији по оцени Врховног суда правилан је закључак нижестепених судова да је у могућности да доприноси издржавању деце већим износом од онога на шта је обавезан претходном правноснажном пресудом. Тужени, као родитељ има обавезу да доприноси издржавању своје деце и да у складу са својим могућностима допринесе задовољавању њихових потреба. Мајка малолетних тужила има нижа примања од тужиоца и свакодневно се стара о њима. Тужени, као здрав и радно способан и обучен у пословима ..., дужан је да ангажује све своје могућности и уложи додатни напор да на све дозвољене начине обезбеди средства за издржавање деце. Егзистенција туженог неће бити угрожена ако уложи додатне напоре за стицање веће или допунске зараде, јер му то године живота, здравствено стање и образовање дозвољавају.

Неосновано се у ревизији туженог наводи да износи на које је обавезан да доприноси издржавању своје деце прелазе 50% његових месечних новчаних примања, јер су правило из члана 162. став 2. Породичног закон ценили нижестепени судови и закључили да је тужени способан за рад и остваривање зараде у износу већем од износа који остварује и да ће додатним ангажовањем и напорима остварити средства за издржавање деце и сопствено издржавање. При томе, имајући у виду да у периоду од подношења тужбе до првостепеног пресуђења минимална сума издржавања предвиђена чланом 160. став 4. Породичног закона износила је од 26.434,00 динара до 44.658,00 динара, Врховни суд налази да је правилно одређена висина издржавања коју ће тужени плаћати месечно малолетној деци.

На основу изложеног, Врховни суд је применом одредбе члана 414. став 1. Закона парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**